

70. gr.

Nú fullnægir innlánsstofnun eða önnur sambærileg stofnun, sem um ræðir í 12. gr., ekki þeirri skyldu að leggja inn á reikning á tilskildum tíma hjá Seðlabankanum þá fjárhæð, sem bankinn hefur úrskurðað bindiskylda skv. ákvæðum 19. gr. og reglum settum skv. þeirri grein, eða innlánsstofnun hlýðir ekki reglum, sem bankinn setur skv. 4. mgr. 19. gr. um lágmark eða meðaltal lauss fjár, og er þá bankastjórn heimilt að ákveða viðurlög, ef þessum atriðum er ekki fullnægt, þ. á m. að krefjast refsivaxta af þeirri fjárhæð, sem á vantar fyrir hvern mánuð og hluta úr mánuði, sem vanskil vara eða skyldu um laust fé er ekki fullnægt. Refsivextirnir geta verið allt að 5% —fimm prósentustigum— hærri á mánuði eða hluta úr mánuði en hæstu almennir vanskilavextir.

71. gr.

Nú vanrækir innlánsstofnun eða önnur sambærileg stofnun, sem um ræðir í 12. gr., eða þeir aðilar, sem um ræðir í 44. gr., að láta í té þær upplýsingar, sem bankaeftirlit, hagfræðideild eða aðrar deildir bankans eiga rétt á að fá skv. 30. og 44. gr., eða að hlíta fyrirmælum, sem bankastjórnin setur skv. ákvæðum þessara greina eða annarra ákvæða reglugerðar þessarar, og getur þá ráðherra, að tillögum bankastjórnar, lagt dagsektir á hinn brotlega, uns skyldunni er fullnægt.

72. gr.

Komi til þess, að bankastjórnin beiti þeim viðurlögum, sem heimiluð eru í 70. og 71. gr., skal stjórn og endurskoðendum þeirrar stofnunar, sem í hlut á, þegar tilkynnt um það, en bankaeftirlitinu ber jafnframt að rannsaka sem fyrst bókhald og eignir stofnunarinnar.

73. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 36 5. maí 1986, um Seðlabanka Íslands, svo og með hliðsjón af ákvæðum 3. mgr. 24. gr. laga nr. 9/1984, um frádrátt af skattskyldum tekjum vegna fjárfestingar manna í atvinnurekstri, V. kafla laga nr. 27/1986, um verðbréfamíðlun, og e-lið 2. gr. reglna nr. 268/1985, um Verðbréfaþing Íslands, svo og VII. kafla laga nr. 13/1979, um stjórn efnahagsmála o. fl., öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð fyrir Seðlabanka Íslands nr. 809 31. desember 1981.

Viðskiptaráðuneytið, 14. nóvember 1986.

Matthías Bjarnason.

Þórhallur Ásgeirsson.

REGLUGERÐ

fyrir Vatnsveitu Austur-Landeyjahrepps.

1. gr.

Vatnsveita Austur-Landeyjahrepps er sjálfstætt fyrirtæki sem Austur-Landeyjahreppur, Rangárvallasýslu, á og rekur og hefur einkaleyfi til sölu vatns á því svæði, er hún nær yfir og getur fullnægt.

2. gr.

Hreppsnefnd Austur-Landeyjahrepps annast öll framkvæmdastörf, viðhald og endurbætur vatnsveitunnar, fjárreiður hennar og umsjón eigna.

3. gr.

Hverjum húseiganda og vatnsnotanda er óheimilt að tengja vatnsæð við hús sitt, nema með leyfi hreppsnefndar.

4. gr.

Vatnsveitan sér um allt viðhald á aðallögnum og heimæðum, en skylt er hús- og jarðareiganda að láta oddvita eða vatnsveitustjórn vita um bilanir.

5. gr.

Hreppsnefnd getur fyrirskipað takmörkun á vatnsnotkun ef skortur er á vatni og lokað getur hún fyrir vatnið, ef þörf krefur vegna hreinsunar og viðhalds á vatnsveitukerfinu. Tilkynna skal fyrirfram um slíka lokun, ef mögulegt er. Fullan vatnsskatt ber að greiða, þótt slík lokun fari fram.

6. gr.

Hreppsnefnd er heimilt að loka, án fyrirvara, fyrir vatn hjá þeim sem eftir ítrekaða áminningu eyða vatni að óþörfu, vanrækja að gera við bilanir á leiðslum sínum, greiða ekki vatnsskatt á réttum gjalddaga eða brjóta á annan hátt gegn reglugerð þessari.

7. gr.

Skylt er manni að láta af hendi land og landsafnot í þarfir vatnsveitunnar, svo og þola þær eignakvaðir, óhagræði og takmörkun á afnotarétti, sem vatnsveitan kann að hafa í för með sér, enda komi fullar bætur fyrir samkvæmt mati, ef ekki næst samkomulag.

8. gr.

Hver sá, sem tekur vatn úr vatnsveitunni án heimildar eða á annan hátt en ráð er fyrir gert, í þeim tilgangi að losna við að greiða fyrir, skal sæta sektum, nema þyngri refsing liggji við samkvæmt lögum, auk þess sem honum er skylt að greiða fyrir vatnið samkvæmt mati hreppsnefndar.

9. gr.

Hver sá, sem veldur skaða eða skemmdum á vatni eða veitukerfi, greiðir fullar fébætur auk sekta, nema þyngri refsing liggji við að lögum.

10. gr.

Vatnsveitustjóra og öðrum starfsmönnum veitunnar er heimilt að fara um lönd og hús manna, þar sem vatnsæðar liggja, til athugunar og aðgerða. Ef útbúnaði er að einhverju leyti ábótavant, skal húseigandi svo fljótt sem við verður komið bæta úr því, ella er heimilt að gera það á hans kostnað.

11. gr.

Af öllum fasteignum á vatnsveitusvæðinu, sem sérmetnar eru til fasteignamats skal greiða vatnsskatt, sem nemur 1‰ – einn af þúsundi –.

12. gr.

Stofngjald, þegar heimæð er tengd skal ákveðið af hreppsnefnd árlega.

13. gr.

Fasteignaeigandi ber ábyrgð á greiðslu vatnsskatts.

14. gr.

Hreppsnefnd er heimilt að breyta vatnsgjöldum samkvæmt reglugerð þessari um allt að 50% til hækkunar eða lækkunar, bæði í heild og í einstökum liðum fyrir eitt ár í senn.

15. gr.

Hreppsnefnd getur krafist þess að fyrirtæki og aðrir vatnsnotendur greiði vatnsskatt eftir mæli. Ber þá hverjum vatnsnotanda að greiða andvirði vatnsmælis, uppsetningu og viðhald, svo og vatnsskattinn sjálfan eftir nánari ákvæðum hreppsnefndar.

16. gr.

Reikningsár vatnsveitunnar er almanaksárið og endurskoðast reikningar af endurskoðendum hreppsins árlega. Vatnsskatturinn samkvæmt 11. gr. innheimtist af oddvita um leið og fasteignaskattar.

17. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum nema þyngri refsing liggja við að lögum. Með mál út af brotum gegn reglugerðinni skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Austur-Landeyjahrepps, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 10. nóvember 1986.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Húnbogi Þorsteinsson.

REGLUGERÐ

**um breytingu á reglugerð um veitingu lögreglustarfs, lögregluskóla
o. fl., nr. 660 27. nóvember 1981.**

1. gr.

3. mgr. 6. gr. orðist svo:

Skólanefnd, skipuð lögreglustjóranum í Reykjavík, rannsóknarlögreglustjóra ríkisins, fulltrúa Landssambands lögreglumanna og starfsmanni dómsmálaráðuneytisins, tilnefndum af dómsmálaráðherra, skal hafa yfirumsjón með starfsemi lögregluskólans. Starfsmaður dómsmálaráðuneytisins er formaður skólanefndar.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er með heimild í 2. másl. 9. gr. laga nr. 56/1972 um lög-reglumenn, öðlast þegar gildi.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 17. nóvember 1986.

Jón Helgason.

Hjalti Zóphóníasson.